

Gullsmeddattera

Nedtegnet av Anders Heyerdahl i Aurskog i 1853

Tekst: 1864 av Ludvig Mathias Lindeman etter Anne Hansdotter Hynne, Grue i Solør, Hedmark.

Danske Kongen kom ridende paa Kongens Gaard,
– og paa Gaarden –
nu skal du lade mi Dotter faa se
– thi de Danske Møyer haver vunni –

Mi Dotter hun er alt for lita og for ung,
hun orker ikke ind for den Danske Kongen gaa

Jeg var tilfreds om hun ikke var meer end Aarene
tre
saa skal du nu lade mig hende faa se.

Kongen han ganger i Buret ind
nu skal du ind for den Danske Kongen gaa
Men du skal ikke sætte dit røde Guld paa

Hvorfor skal jeg ikke sætte mit røde Guld paa
Jeg haer ikke faat det med nogen Vanære.

Liten Kjirsten hun sætter paa silkesyt Serk
som femten Jomfruer havde syt med sit Værk

Og liten Kjirsten hun sætte paa sig Silke kjole blaa
Saa røde Guld efter hver Som laa.

Liden Kjirsten trædde paa sig Silkestrømper blaa,
Der ovenpaa trædde hun Guldspændte Skoe

Liden Kjirsten sætte paa sig Guldkrona ny
saa Maken fandtes ikke i Danmarkens By.

Liden Kjirsten sætt paa sig Fingerhandsker smaa
saa lyster sig ind for den Danske Kongen gaa

Danske Kongen hængdte Spel oppaa Golv
og liden Kjirsten trættet de Homænder tolv

Og liden Kjirsten ropte paa Terna si
nu hændter du mig Fir i Bure ind

Danske Kongen han ganger i Bure ind
Hoss er nu Far aat de to blege Kind

Ja det veed Gud Fader udi Himmelen
hvad enten han er i Live eller dø.

Min Far han var saa for vis en Mand
han bygde mig et Bur ved Skjødstrand
saa de femten Homænd skulde føre Skibet i Land

De femten Homænd Byrdørra brout
den sekstende mi Æra naut

Han hadde Guldsnor om sin Hat
det saag jeg i den mørke Nat

Her er nu Far til de to blege Kind